

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Annæ Christi Servatoris Nostri Aviae Maternæ

Cuperus, Laurentius

Antverpiae, 1591

An Mariæ Salome beatæ Annæ filia fuerit. Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45194

*An Maria Salome beata Anna
filia fuerit.*

CAPVT XII.

Petrus Canisius in Opere de incomparabili virgine Deipara, vtrū, inquit, Salome proprio nomine Maria sit nominata, haud satis constat, quanquam vulgo iam receptum sit vt omnes illæ mulieres tres ad sepulchrū venientes vno illo & gratioso nomine Maria insigniantur. Hæc ille. Porro fuisse quandam mulierem claram Salomen nomine quæ circa sepulturam Domini extiterit, ex Euangelio cognoscimus, quàm Ado Treuirorum Archiepiscopus recitat, quodque festus eius sit dies vicesima secunda Octobris; nulla enim in nouo Testamento inuenitur Salome nisi hæc quæ circa sepulturam Domini occupata fuit. Sed de hac ipsa Originem audiamus Adamantium. Si autē, inquit, opinari oportet & dicere etiam nomen matris filiorum Zebedæi dico quod hæc ipsa fuerat Salome pacifica appellata: & duas quidem esse præsens Euangelista Matthæus exponit, Mariam Magdalenen, & Mariam Iacobi, tertiam autem dici matrem filiorum Zebedæi; apud Marcum autem tertia illa Salome appellatur, quæ vna erat è mulieribus iuxta Crucem, à longe aspicientibus, inter quas erat Maria

In Martyrologio suo.

Marc. 15.

Cap. 16.

Homilia

35. in

Matth.

*Math. 27
Marci 15.*

*Ignatij
epistola.*

Magdalene, & Maria Iacobi Minoris & Iofes mater, & Salome. Haftenus Origenes: cuius iudicium sequuntur tam veteres quam recentiores Graeci Latiniq̄e omnes: Verum enimvero an haec Maria Salome mater filiorum Zebedaei, nempe Iacobi Maioris, & Ioannis Euangelistae fuerit B. Annae filia, sororq̄e Mariae Deiparae Virginis, & secunda matertera Christi, sunt qui affirmant, sunt qui reclamant. Qui pariem aientem tueri velle videntur pro se proferunt S. Ignatiū qui & Theophorus cognominatur, Discipulus hic erat S. Ioannis Euangelistae post Euodium Sancti Petri in sede Antiochena successorem Episcopus Antiochenus, qui epistolam ad Ioannem Euangelistam reliquit scriptam in haec verba: Ioanni sancto seniori Ignatius & qui cum eo sunt fratres: Si tua absentia protendatur, multos de nostris destituet, prope venire quia credimus expedire. Sunt & hic multae de nostris mulieribus Mariam Iesu videre cupientes, & quotidie a nobis volentes discurrere, vt eam contingant, & tractent eius vbera, quae Dominum Iesum aluerunt & quaedam secretiora eius percontentur ipsam Mariam Iesu. Est & Salome, quam diligis, filia Annae Hierosolymis quinque mensibus apud eam commorata. Haftenus ille. En, inquit, Diuini Spiritus afflatu Ignatius dicere maluit: Salome quam diligis Annae filia, quam Salome mater tua. Sed

hoc

hoc argumentum facile dilui potest, si respondeatur multas fuisse mulieres quæ Annæ nomen habebant, & multas filias quæ Salomæ vocabantur: neque ex horum verborum antecedentibus aut consequentibus alijsque circumstantijs ostendi potest Ignatium hic loqui de beata Anna Dei genitricis matre, præsertim quom illa Salome vxor Zebedæi, non dumtaxat quinque mensibus vt peregrina, sed multis annis vt familiaris & ciuis Hierosolymitana Mariam Virginem & matrem eius Annam viderit, vtpote de sepultura Domini sollicita. Imò quod efficacius hoc argumentum destruit, sunt ex epistolis illis quædam quæ Ignatio quidem attribuuntur falso, quoniam supposititiæ ac no: hæ creduntur, propterea quod apud D. Hieronymum & Eusebium qui S. Ignatij epistolæ enumerant, hæc epistola & aliquot aliæ non inueniantur. Verum qui Salomen Evangelicam B. Annæ matris Mariæ filiam esse contendunt afferunt & aliud argumentum ex auctore Operis imperfecti in Matthæum quod operibus Diui Ioannis Chrysostomi insertum cernimus. Auctor enim ille eruditus sanè & Chrysostomo doctrina non inferior scribit in hæc verba: Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi: Hæc, inquit, est Salome cuius apud Marcum ponitur nomen, verè Pacifica quæ filios genuit pacis. Ibidem paulò infra: Accessit ergo ad Iesum petens aliquid ab eo:

*Li. de scriptorib. Eccles.
Hist. eccl.*

*Autor Operis imperfecti.
Homil. 35.
Math. 20.
Marci 15.
Eg. 16.*

*Commen-
tario in
Concord.
Euan.ca.
CIIII.*

Audacem enim fecerat eam natorum affectus, & reuerentiam forsitan spiritualemente vicerat amor carnalis. Hæc ille. Sed ad hæc Iansenius Episcopus Gandauensis quid respondeat accipite: Porro quo honestior, inquit, & acceptior esset eorum precatio, per matrem potius quàm per sese Dominum orare instituerunt, quam quidam putant fuisse Domino consanguineam, & sororem fuisse matris Domini; atque ob id filios sperasse sese per illam ratione consanguinitatis, facilius quod volebant impetraturos. Verum id an verum sit, ex scripturis colligi non potest, imò ex his magis contrarium videtur. Quare vt omnis incertis, certioribus inhæreamus, verisimile est ideo matrem subornatam, quod illa inter eas esset mulieres quæ Domino seruibant, & ministrabant de facultatibus suis, & secutæ eum fuerant de Galilæa, vnde sperabant hac ratione; illius preces non faciliè passuras apud Dominum repulsam. Inter eas enim mulieres numeratur à Matthæo cap. 27. qui locus si conferatur cum simili narratione Marci cap. 14. manifestum factis est quod hæc mater filiorum Zebedæi dicta fuerit Salome. Hactenus Iansenius. Sed ego vt non tam diffiniendi quàm disputandi & veritatis inquirendæ studio meam quoque sententiam dixerim, falli Iansenium, saluo eius honore existimo, in eo quod ait filios Zebedæi nulla fuisse Domino consanguinitate coniunctos

iunctos. Salome enim hæc non quidem est beatae Annæ filia, sed sororis eiusdem filia. Soror enim Annæ maxima nati Maria, teste Hippolyto Salomen hanc peperit, vti supra, huius libelli capite quarto, ex Nicephori Callisti historia produximus. Salome igitur à matre præ nomen accepit, Mariaque Salome est appellata. Non erant proinde Maria mater Christi, & Maria Salome sorores quidem, sed consobrinx, seu duarum sororum filix, vnde & perspicuum fit filios Zebedæi ex parte matris suæ Christo sanguine coniunctos esse. His adde quod hosce duos Zebedæi filios ad aliquot miracula peculiaria admisit, à quibus cæteros Apostolos exclusit, nempe ad resurrectionem filix Archisynagogi: tantum admisit Petrum, Iacobum & Ioannem. Quod iterum in transfiguratione contigit. Et tandem in horto eadem nocte qua tradebatur assumpto Petro & duobus filiis Zebedæi cœpit contristari & mestus esse. Certè Ioannes honorificè se prædicat esse Discipulum illum quem diligebat Iesus. Quæ omnia Salome apud se perpendens audacior fiebat, tum quòd ipsa sanguine Domino iungebatur, tum quòd Christi in filios eius affectum peculiarem sentisceret, tum quòd ipsa cæteris mulieribus ardentius Domino deserviret. Et quanquam hæc negata sit ei petitio, non tamen rectè hinc Iansenius nullam cum Christo sanguinis coniunctionem matri huic

L 5

& filijs

Niceph.
li. 2. ca. 3.

Math. 9.

Marc. 5.

Luce 8.

Math. 17

Marc. 9.

Luce 9.

Math. 26

Ioan. 21.

Homilia.
22. super
librorum
Numero.

Causa 8.
qu. 1. cap.
Moyfes.

& filijs eius fuisse colligi posse dicit, sed contrarium potius videri posse. Nam vt scribit Origenes principatus non sanguini debetur, sed vite, sicut Moyses non filijs suis Gersoni & Eleazaro, sed ministro suo reliquit Iosue, filio Nun. Eadem quæ Origenes scribunt & alij Diuus Hieronymus & Sanctus Hilarius alijque permulti quos in vnum locum communem Gratianus in libro Decreti congesit. Hæc ergo Iāsenij opinio quæ omni sanguine Salomen & filios eius a Christo discescere conatur mihi displicet. Quemadmodum neque Epiphaniij opinio de Maria Salome recipitur, qui credidit hæc Ioseph ex præmortua coniuge filiam fuisse, sicut capite huius libelli sexto sententiam eius sicut & Theophylacti hæc in parte erroneam demonstrauius. Nec habet quod equidem rescire potui, recentiores Theologi argumentum aliud quo doceant Beatam Annam credi posse matrem Mariæ Salomes nisi hoc: Aiunt, dicunt, seu traditur Anna nupsisse tertio cuidam marito qui dictus sit Salomas. Sed his responderi potest si aiunt, dicunt, & traditur, dic todes à quo, vel vbi vnus aliquis veterum Ecclesiasticorum nomen hoc Salomas scriptum reliquerit, qui Beatæ Annæ maritus tertius fuerit. Et non inuenies: quamobrem secundum iuris regulam: Actore non probante reus absoluitur. Linqumus igitur Beatæ Annæ vnicum coniugem donec veniat qui Cleopā & Salomam melius defendat. Nūc vt in epilogū nostrā

stra procurrat oratio quàm honorabili morte,
beata mater Anna, eiusq; vnigenita filia sanctissi-
ma Virgo Dei genitrix, atq; Maria Cleophæ pri-
mum, deinde Alphæi cõiunx cū filijs & reliquis
cõsobrinis Christi: ex hac vita decesserint dicā.

*De morte & capite B. Anne: de morte
item filia eius Mariæ, atq; eiusdem
Virginis consobrinarum Ma-
riae Iacobi & Salomes.*

CAPVT XIII.

Non est, inquit, Diuus Aurelius Augusti-
nus putanda mala mors quam bona vita
precessit, quanquam certo non constet,
quod equidem sciam, quādo sancta Anna ex hac
vita migravit, tamen nisi me mea fallit opinio,
anno ætatis suæ, vt Cedrenus testatur, obiit 78.
videlicet anno ætatis Christi vicesimo quarto.
Hæc enim sancta mater Anna ætatis suæ anno
vicesimo vel circiter, viro suo Ioachim nupsit,
cū quo vixit sterilis per annos viginti, & qua-
dragenaria filiolarum suarum Mariam concepit,
que anno ætatis suæ decimo quarto exeunte
Christum Seruatorem mundi concepit. Hos an-
nos si coniungas, fiunt quinquaginta quatuor,
quibus si addas viginti quatuor quos vixit post
conceptum Christum efficitur numerus annorum 78.
Ioachim

*De ciuit.
lib. I.*